

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/143/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010300
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619010300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného U. U., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Senica z 5. novembra 2019, č. k. 2T/84/2019-1307, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 14. januára 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok okresného súdu zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný U. U., nar. XX. P. XXXX v P., trvalé bydlisko F. XXX/XX, Q. L., t. č. vo výkone trestu väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov

o d s u d z u j e

podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno j), písmeno 1), § 38 odsek 3, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Huawei typ: FIG-LX1, sklenej fajky a finančnej hotovosti vo výške 20,- eur.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Senica z 5. novembra 2019, č. k. 2T/84/2019-1307, bol obžalovaný U. U. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, na tom skutkom základe, že

si od presne neustáleného času, najmenej však od mesiaca apríl 2017 až do dňa 07.11.2018 na území Slovenskej republiky, najmä na území mesta Senica opakovane kupoval minimálne od C. N. psychotropnú látku tzv. pervitín, ktorú následne u seba prechovával na rôznych miestach v Slovenskej republike, predovšetkým na území mesta Senica a následne ju predovšetkým na území mesta Senica predával konečným užívateľom, a to minimálne osobám P. D., C. F. minimálne pol roka od presne nezisteného dňa v roku 2018 do dňa 07.11.2018, A. U., T. G. od mesiaca apríl roku 2017 do dňa 07.11.2018 a bezplatne pervitín poskytoval T. L. minimálne po dobu 6 mesiacov od presne nezisteného dňa v roku 2018 do 07.11.2018, pričom naposledy pervitín zakúpil dňa 07.11.2018

od C. N. v byte č. X v P. na U. ulici č. XXX, pričom po tomto nákupe bol zadržaný príslušníkmi policajného zboru na U. ulici, pred zadržaním stihol odhodiť v blízkosti stojiska komunálneho odpadu medzi bytovými domami č. XXX a XXX na ulici U. papierovú servítku zabalenú v dvojstránke novin s nezisteným obsahom, pričom pri následnej vykonanej osobnej prehliadke obvineného U. U. bola v pravom prednom vrecku teplákov nájdená zatavená plastová injekčná striekačka s obsahom kryštalickej látky, pri následnej prehliadke osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb Combi, ECV: SE075CM bola nájdená sklenená fajka s bielym plastovým obalom, pričom podľa expertízneho skúmania Kriministickoexpertízneho ústavu PZ Bratislava, ktoré je podložené znaleckým posudkom ČES: PPZ-ICEU-BA-EXP- 2018/13953, bolo zistené, že v odhodenej papierovej servítke sa nachádzalo ukryté plastové vrecko s obsahom bežového kryštalického materiálu s hmotnosťou 1289 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetanu (MSM), s priemernou koncentráciou 25,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 331 mg absolútneho metamfetamínu, pričom toto množstvo zodpovedá minimálne 8 bežným dávkam drogy a v zatavenej plastovej injekčnej striekačke, ktorá bola nájdená počas osobnej prehliadky u obvineného U. U. sa nachádzal bežový kryštalický materiál s hmotnosťou 974 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetanu (MSM), s priemernou koncentráciou 27,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 272 mg absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá minimálne 7 bežným dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno j), písmeno 1) Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Huawei typ: FIG-LX1, sklenej fajky a finančnej hotovosti vo výške 20 eur.

Zároveň podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 2 (dva) roky a podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal najmä z ustanovenia § 34 odsek 1, 3 a 5 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Sú preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

S poukazom na § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol okresný súd u obžalovaného na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom vzhladol dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j), písmeno 1) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, nikdy nebol trestne stíhaný (dopustil sa iba priestupku na úseku cestnej premávky), k trestnej činnosti sa priznal a úprimne ju oľutoval. Ďalej okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o posúdenie osoby obžalovaného, jeho pomerov a možnosť jeho nápravy, nepochybný význam majú údaje vyplývajúce z registra trestov a z evidencie priestupkov, no prihliadol aj na to, že obžalovaný bol riadne zamestnaný, viedol riadny život a nikdy nebol trestne stíhaný. S poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností postupom podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu na 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

V danom prípade však takto určenú výšku trestnej sadzby považoval okresný súd za neprimerane prísnu (berúc do úvahy okolnosti prípadu - t. j. podľa názoru súdu úprimné oľutovanie spáchania skutku; vedenie riadneho života; prezentovaný postoj obžalovaného v predmetnej veci, keď svoj postoj k spáchanej trestnej činnosti zmenil (pozn. po zmene osoby obhajcu) a realizované vyhlásenie o vine, preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona v zmysle záverov rozhodnutia (správne stanoviska) Najvyššieho súdu SR zverejneného pod č.

44 a publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 (ďalej len stanovisko), ktoré citoval.

Okresný súd ďalej dôvodil, že optimálna miera trestnej represie si vyžaduje, aby uložený trest nebol ani príliš mierny, ani nedôvodne prísny. Trest predstavuje ujmu na právach odsúdeného a preto aby išlo skutočne o trest, musí odsúdený túto ujmu reálne i pociťovať. Na druhú stranu nedôvodne prísny trest bez zreteľa na zásadu individuálnej prevencie nepôsobí výchovne, ale demoralizujúco. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obžalovaný zaujal k spáchanej trestnej činnosti sebakritický a kajúci postoj. Práve takýto postoj totiž sľubuje možnosť jeho nápravy. V danej veci obžalovaný zmenil svoj postoj a urobil vyhlásenie o vine, pričom podľa názoru súdu svoje konanie nielen formálne oľutoval. S poukazom na požiadavku primeranosti trestu a jeho individualizáciu nepovažoval okresný súd za potrebné pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody v trestnej sadzbe 10 až 15 rokov, ale vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie a použitie záverov stanoviska, je primerané na dosiahnutie účelu trestu a zároveň spravodlivé, uloženie trestu vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Výrok o treste prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. Huawei typ: FIG-LX1, sklenej fajky a finančnej hotovosti vo výške 20 eur - okresný súd odôvodnil tým, že išlo o obligatórny postup, keďže dané veci boli použité na spáchanie trestnej činnosti.

Obžalovaného na výkon uloženého trestu okresný súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák., nakoľko sa u neho nepreukázala miera narušenia, ktorá by odôvodňovala umiestnenie do prísnejšieho stupňa stráženia, nezistila sa žiadna duševná porucha alebo choroba a ani závislosť obžalovaného. Okresný súd tak bolo toho názoru, že nakoľko sa jedná o prvotrestanú osobu, bude mu náprava v ústave s minimálnym stupňom stráženia lepšie zaručená.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 22. novembra 2019, v ktorom uviedol, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom považuje za neprimerane mierny vzhľadom k závažnosti spáchanej trestnej činnosti. Ohľadne neprimeranosti trestu poukázal na ust. § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, kedy má byť pri určení výmery trestu podľa zákonnej sadzby zohľadnený spôsob spáchania trestného činu, jeho následok a pohnútky. Za stavu, kedy obžalovaný distribuoval drogu až piatim osobám, čo značne presahuje počet odberateľov potrebný pre právne kvalifikovanie skutku s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona a po dobu presahujúcu až 18 mesiacov, čo značnou mierou presahuje dobu príslušnú pre právne kvalifikovanie skutku podľa § 138 písmeno b) Trestného zákona, nebolo namieste použiť analogicky ustanovenie § 39 Trestného zákona. S poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti nešlo podľa prokurátora využiť ani ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona, ale správne mal byť obžalovaný ako páchatel' obzvlášť závažného zločinu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

V konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona nezniženej podľa § 39 Trestného zákona, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia s poukazom na § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť v zmysle písomného návrhu zdôrazňujúc závažnosť spáchanej trestnej činnosti. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť s tým, že okresný súd postupoval v súlade s ustálenou praxou a závažnosť činu je vyjadrená už samotnou trestnou sadzbou. Obžalovaný sa pridržiaval vyjadrenia obhajcu a trestnú činnosť úprimne oľutoval.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie je prípustné, podala ho oprávnená osoba a v zákonom stanovenej lehote. Zároveň krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Vychádzajúc z ust. § 34 odsek 1 Trestného zákona účelom samotného trestu je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov vyjadrujúc morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom jednotlivé hľadiská ukladania trestu vyplývajú z ust. § 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a skutočnosť, aby trest postihoval iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Majúc na zreteli vyššie uvedený účel trestu a jednotlivé hľadiská pre jeho ukladanie, dospel krajský súd k záveru, že okresný súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie ohľadom výroku o treste, avšak nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu, v dôsledku čoho obžalovanému uložil neprimerane mierny trest.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písmeno j) Trestného zákona) a že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Správne obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, lebo jej priznanie predpokladá aktívne napomáhanie od začiatku trestného konania, čo v tomto prípade zo strany obžalovaného, ktorý sprvoti trestnú činnosť popieral, splnené nebolo. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, tieto ani krajský súd nezistil. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností v zmysle ust. § 38 odsek 3 Trestného zákona správne okresný súd ustálil, že trest by mal ukladať podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona v rozpätí trestnej sadzby od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Krajský súd zhodne s názorom okresného súdu dospel k záveru, že ukladanie trestu odňatia slobody v tomto rozpätí by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Krajský súd zastáva právny názor, že neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaným, ktoré bolo z hľadiska ďalšieho postupu súdu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie, zakladá v tomto prípade dôvod pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody v súlade s ustanovením § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam. tak, ako to vyplýva zo Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017.

S použitím cit. ust. sa dolná hranica trestnej sadzby znížila na 6 rokov a 8 mesiacov. Pri posudzovaní konkrétnej výmery trestu odňatia slobody a posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil odvolací súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov, ktorý považoval za primeraný, spravodlivý, zodpovedajúci pravidlám individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bol vzhľadom na okolnosti prípadu a prvotný postoj obžalovaného k súdnej trestnej činnosti neprimerane mierny a nezabezpečil by zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona sa páchatel obzvlášť závažného zločinu zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Ide o obligatórny postup. Výnimku upravuje ust. § 48 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatela aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatela, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatela obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Hoci obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný, krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že na jeho nápravu postačí zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, no nestotožnil sa ani s názorom prokurátora o potrebe zaradiť ho do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu a osobu obžalovaného bude podľa názoru krajského súdu jeho náprava zaručená lepšie v ústave so stredným stupňom stráženia, preto obžalovaného podľa ust. § 48 odsek 3 písmeno b), odsek 4 Trestného zákona zaradil do ústavu tohto typu.

Záverom možno zhrnúť, že v tomto prípade benefit spojený s vyhlásením obžalovaného o vine predstavuje nielen zníženie trestu o 2 roky a 6 mesiacov pod dolnú hranicu 10 rokov, ale aj jeho zaradenie do miernejšieho ústavu na výkon trestu. U obžalovaného, ktorý sa nepriznával k trestnej činnosti od počiatku a postoj zmenil až v priebehu konania na okresnom súde, možno takto uložený trest kratšieho trvania považovať z hľadiska splnenia svojho účelu za hraničný. Trest kratšieho trvania uložený podľa § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam okresným súdom predstavuje najpriaznivejšiu možnú eventualitu (najväčší možný benefit), preto je namieste ukladať ho spravidla páchatelom, ktorí pred spáchaním trestného činu viedli riadny život, k trestnej činnosti sa priznávajú od počiatku, túto ľutujú a napomáhajú príslušným orgánom v jej objasňovaní, prípadne sú u nich dané aj

ďalšie poľahčujúce okolnosti predpokladané ust. § 36 Trestného zákona, o ktorý prípad v súdnej veci nešlo.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, tento výrok krajský súd prevzal ako vecne správny a zákonný.

Vychádzajúc z prezentovaných úvah krajský súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, keďže dospel k záveru, že ním uplatňované námietky majú svoje opodstatnenie, podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 2 Trestného poriadku zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám spôsobom uvedeným vo výroku, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.